

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 349-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2004

Núm. 7

Presidència
de l'Honorable Sr. Miquel Munar i Cardell

Sessió celebrada dia 23 de setembre del 2004

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Sr. Conseller de Treball i Formació, per tal d'informar sobre la política general de la seva conselleria.

62

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Carme García substitueix Miquel Gascón.

Compareixença, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Sr. Conseller de Treball i Formació, per tal d'informar sobre la política general de la seva conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Passam, idò, al primer i únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a la compareixença RGE núm. 3514/04, presentada pel Govern de les Illes Balears, mitjançant la qual sol·licita la compareixença del conseller de Treball i Formació, per tal d'informar sobre la política general de la seva conselleria.

Assisteix l'Hble. Conseller de Treball i Formació, Sr. Cristòfol Huguet i Sintès. Té la paraula l'Hble. Sr. Cristòfol Huguet i Sintès per fer l'exposició oral, sense límit de temps.

Gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintès):

Moltes gràcies, Sr. President, Honorables Senyores Diputades, Honorables Diputats, és una satisfacció poder estar amb vostès i compartir les inquietuds que tots tenim per la nostra població laboral. Vaig sol·licitar aquesta compareixença bàsicament per posar-me a la seva disposició, vostès són els representants dels ciutadans que han de controlar la nostra acció de govern per una banda i, per l'altra, segur també a contribuir que fem una bona feina amb les decisions i les actuacions que fem.

Feta aquesta primera disposició, que reiter, no només jo sinó qualsevol dels alts càrrecs de la conselleria i també tota la conselleria, perquè, quan vostès ho trobin oportú puguin venir i demanar, etcètera, vull, com a mínim, fer unes pinzellades de com entenc que hem d'abordar el que ens queda de legislatura i en concret el pressupost de l'any que ve en relació amb les competències i per tant amb les responsabilitats que pertocuen a la Conselleria de Treball i Formació i al SOIB.

L'estratègia europea ens assenyalava tres eixos dels quals no podem defugir: la plena ocupació, la qualitat i la productivitat de les nostres plantilles de treballadors i, sobretot, la cohesió i la inclusió social. Per tant, aquests tres eixos sempre els tindrem presents en qualsevol de les nostres decisions en política de treball.

Educació, formació, investigació i desenvolupament seran aquelles actuacions que tindran, juntament amb la política de salut i prevenció de riscos laborals, la incidència més forta i l'esforç, per tant, que volem a l'organització administrativa i política de la conselleria.

Formació permanent. Sabem que una població laboral que té l'oportunitat continuament de formar-se, de millorar les seves aptituds i la seva qualificació és apostar perquè tinguem un teixit productiu on la qualificació sigui l'element decisiu a l'hora de fer contractes i per tant la remuneració i el contingut temporal dels contractes siguin millors.

Les capacitats de les Illes Balears, no m'invent res perquè ni és collita del Govern ni de la conselleria ni de cap de nosaltres que som aquí, reconèixer als empresaris, a les patronals i als treballadors de les nostres illes una situació que en molts d'aspectes segurament és envejable. Nosaltres tenim quant a confiança, quant a creixement i quant a ocupació i desenvolupament laboral una situació que la taxa d'activitat ens ha situat almenys fins el número 1 d'Espanya i la taxa d'ocupació les mateixes situacions. Vull donar algunes xifres: la taxa d'activitat a les Balears, mentre nosaltres ens situam en una mitjana anual, son dades de l'any passat, del 61,26%, estam més de 6 punts per damunt de la mitjana estatal i ens situam per damunt de regions com Catalunya, que està en 59,33%, o Canàries, en 58,24, o el País Valencià, en 57,03. És a dir, l'única regió, comunitat, que té una taxa d'activitat per damunt del 60%, insistisc, són les Illes Balears. I la taxa d'ocupació el mateix, nosaltres tenim la taxa referida a ocupació amb dones respecte dels homes la millor del nostre país, del regne d'Espanya. I quant a termes absoluts de la taxa d'ocupació, amb un 55,59 l'any 2003 de mitjana, estam quasi 7 punts de la mitjana nacional, i gairebé 2 punts de diferència per damunt de Catalunya, que és la segona en aquest rànquing. Som, per tant, una comunitat que, a més, en atur de llarga durada estam situats en el millor lloc.

Açò què vol dir? Què podem fer el que vulguem i que hem d'estar satisfets i açò és tocar campanes? De cap de les maneres, nosaltres tenim, paral·lelament a aquesta situació, amb aquests indicadors molt ben situats, tenim obligacions molt serioses respecte de les persones que estan a l'atur. Tenim, a finals de juliol, 22.700 persones inscrites a les llistes d'aturats, i aquesta és el mateix que fossin 2, 200, que 20.000, 22.000, 22.000 problemes. I tenim recursos, però segurament hem de revisar les actuacions, com les duim a terme per fer més eficients les nostres polítiques d'inserció laboral per a aquelles persones que estan inscrites i desitgen fer feina.

Una altra de les nostres obligacions respecte de millores que hem d'introduir en el nostre mercat laboral és la salut i la prevenció de riscos laborals. En aquest aspecte hem tingut situacions també de rànquing número 1, però en número d'accidents. Açò ha variat, en aquest moment ja no és així, però també ens queda molta feina per fer i per tant farem modificacions i actuacions, intentant contribuir a aquest esforç que s'ha fet des del Govern, des de sempre, per millorar la salut dels treballadors i per evitar, per tant, prevenir els accidents.

Vull parlar també de dos aspectes més molt preocupants, a pesar del que he indicat de la situació favorable a la nostra activitat laboral: una és aquella que té a veure amb l'enteniment, amb la conciliació, els convenis o les desavinences, i que he de dir que estam també en una situació, gràcies a la predisposició dels agents socials, patronal i sindicats, que ens permet assenyalar que l'any que ve tindrem, a nivell d'Espanya, l'instrument millor per resoldre els

conflictes a base de mediació, a base d'arbitratge i a base d'esforç.

El TAMIB, que ja ha fet, els puc donar dades si volen dels darrers anys, ha tramitat més del 20% dels expedients que hi ha hagut de conflictes i els ha resolt, veurà molt millorada la seva disponibilitat pressupostària i per tant molt ampliada la seva competència d'activitat. Així ho han resolt i ho volen les patronals i els sindicats i per tant podem manifestar que estam orgullosos o presumir els ciutadans de les Illes Balears, en el sentit de tenir instruments que, fora d'altres fórmules jo diria que manco modernes, innovadores i tal vegada respectuoses, han de recórrer encara a situacions de tribunals, amb el tot el que açò suposa de cost per als ciutadans, siguin treballadors, siguin les empreses o sigui la pròpia administració.

I el darrer tema i no per açò és més delicat o més important que vull mencionar com a política sectorial o actuació singular dins les polítiques de la conselleria, es tracta, perdó, el penúltim tema tracta de l'economia social. L'economia social té, dins l'àmbit laboral de les Illes Balears, una arrancada en els darrers anys que manifesta una predisposició d'una part important dels treballadors en atur a inclinar-se per aquest sistema, per incorporar-se al món productiu i, a més, amb rendiments que cada vegada van a més. Ells tindran també, he de reconèixer que el pla que es va innovar en els anys 2000, 2002, doncs no han tingut jo diria que l'activitat que era d'esperar i la il·lusió amb què segurament es va aprovar, però sí que creim que s'ha d'impulsar, no necessàriament com a una actuació tal vegada independent, però sí dins aquelles iniciatives que el que persegueixen és que aquells treballadors a l'atur que volen cercar fórmules per ser empresaris, algun tipus d'empresaris, sigui d'autoocupació o sigui d'economia social, trobin suport i ajudes i incentius de l'administració.

I el darrer, aquest sí, sense que aquest suposi una situació d'estar situat en darrer lloc respecte dels altres, sinó tot el contrari, crec que és un dels que més angoixen molts de ciutadans i a ell sobretot vull fer referència als immigrants. La política que nosaltres necessitam fer perquè aquestes persones es puguin incorporar, es puguin formar i es puguin sentir com nosaltres ens sentim a l'hora de fer feina és imprescindible. Jo me permet recordar, tal vegada els molts joves no fa falta o no se'n recordaran, però els que tenim una mica més d'edat sí, com i quantes famílies vèiem arribar a les nostres illes a fer feina als hotels a principi d'any, bé, a final de la primavera o a principis de la primavera, feien feina aquí sis, set, vuit mesos i després retornaven; l'altre any tornaven venir, etcètera. Aquestes famílies avui en dia troben instal·lacions hoteleres i empreses de restauració i d'allò que ells saben i pel que són bons professionals més a prop de la seva regió o de la seva terra; molts dels empresaris que operen en el sud-est d'Espanya i a regions que avui en dia són competidores nostres són empresaris de les illes, que han transferit capital, que han transferit (...) I aquests treballadors que venien aquí com a immigrants, si es pot dir immigrant d'una regió a l'altra dins Espanya mateix, van aprendre una professió, es van qualificar d'una manera magnífica i ara aquesta qualificació la poden desenvolupar i aprofitar a la seva regió, sense els costos que suposen el desplaçament i la mobilitat.

Crec que val la pena analitzar i estudiar com des de les empreses que necessiten treballadors que no són naturals de les illes, que venen de fora, siguin d'Europa o siguin extraeuropeus, poden incorporar-se al nostre mercat i hem de pensar que ells han de ser portadors i exportadors de qualificació, de riquesa, de coneixement i tot el que la feina té de bo per a la persona, per a la família i per a la dignitat humana.

Aquest, per tant, és el posicionament amb les polítiques més sectorials al qual volia fer referència i, com que no he de ser molt llarg, només els diré alguns dels instruments que d'una manera horitzontal ens han de servir perquè açò no es quedi amb paraules i bones intencions sinó amb realitats.

Començaré per parlar de la reestructuració de la pròpia administració de la comunitat autònoma en el que fa referència a les competències que té a la comunitat autònoma en aquestes matèries. Saben que hi ha dues seccions pressupostàries, la de la conselleria i la del SOIB i que en aquest moment en el SOIB, tot i la bondat de la llei amb la qual va ser aprovat, no exerceix les competències en matèria de formació, si bé fa el seguiment pedagògic i econòmic. En aquest moment estam elaborant la documentació tècnica, i ja s'ha aprovat algun decret i algun document, que permetrà que el SOIB absorbeixi tot el que coneixem com un itinerari d'inserció laboral. El SOIB, que ara fa la orientació i la inserció, insistesc, quant al pas intermedi de formació, sobretot l'ocupacional, està encomanada a la Direcció General de Formació, canviarà, de tal manera que sigui des d'aquest organisme autònom i participat pels agents socials que es faci tota la política activa d'atendre, informar i assessorar les persones que són a l'atur; sobretot estar molt pendent d'aquells menors de 25 anys que estan en risc d'atur de llarga duració, fins a sis mesos, d'aquells altres de més de 25 anys que estan en una situació de perill d'atur de llarga duració, és a dir, arribar a l'any, i procurar amb aquesta orientació dirigir-los, quan els faci falta i sigui necessari per millorar les seves aptituds per ser contractats, en alguna formació; alguna formació que, si es tracta d'un jove, doncs tal vegada podrà ser formació reglada o podrà ser formació contínua, però sobretot controlarà, en funció de les necessitats del territori, etcètera, la formació ocupacional.

I després, naturalment, tindrà tots els instruments, com té, per fer la inserció laboral. Tenc molt d'interès a jugar totes les disponibilitats i capacitats que tenim; crec que en aquest moment encara hi ha una disgregació massa forta entre el que fan els agents socials, el que fa l'administració i el que fan algunes organitzacions no governamentals, etcètera. Per tant, crec que hem de posar en comú sistemes que ens permetin, doncs els posaré un exemple: una persona que és tres o quatre o cinc vegades convidada a acudir a una selecció de personal per ser contractada, en aquest moment nosaltres no tenim com conèixer que a aquesta persona li ha passat açò, hi ha anat cinc vegades i per què, quina és la dificultat o el problema o les mancances que impedeixen o per què ell no vol aquells contractes. Crec, per tant, que açò ha de ser possible d'aquesta manera.

Açò farà que la Direcció General de Formació a la conselleria es concentri bàsicament en tot el que és formació de les persones ocupades, hem de donar la màxima importància

que qualsevol treballador tenguí oportunitats de millorar la seva qualificació i les seves aptituds,, açò és el que li donarà les condicions necessàries per poder optar a millors contractes, per poder optar a contractes de llarga durada, poder optar a millors llocs de feina.

Quedaran a la Direcció General de Treball totes aquelles actuacions de l'administració autonòmica referides a l'Estatut dels Treballadors i també totes les polítiques actives dirigides a col·lectius específics, siguin polítiques referides a les dones, siguin polítiques referides a discapacitats o totes aquelles actuacions que permetin ajudar a inserir laboralment i a eliminar exclusions o diferències o fins i tot borses de pobresa.

L'actual Institut de Salut de les Illes Balears, l'ISLIB, passarà a tenir categoria de direcció general, categoria jurídica. En aquest moment, vostès saben, és un institut que penja sense, jo diria, suport jurídic, de la Direcció General de Treball, i pensam que la política que hem de fer a les Illes Balears en matèria de salut i prevenció de riscos laborals passa per una major coordinació entre els organismes competents en matèria de salut, és a dir, nosaltres hem de saber quan hi ha una malaltia o una defunció si o no té una relació amb l'activitat laboral d'aquesta persona i quan hi hagi relació hem d'instrumentar polítiques per evitar que els treballadors puguin tenir aquesta malaltia, aquesta dificultat, moltes de les persones que tal vegada doncs serveixen de cambreres a un hotel basta que cada dia facin els llits en una posició incorrecta perquè tinguin després, quan són majors, alguna dificultat d'artrosi o de reuma; basta només ensenyar-los com ho han de fer i quina postura han de tenir perquè aquestes persones arribin a majors i no tinguin dificultats. No vull recordar aquí que açò és fins i tot un avantatge per al nostre sistema de salut, tot el que podem evitar de presència de persones i de necessitat d'acudir al centre de salut és també un avantatge per al nostre sistema. Per tant, farem un gran esforç pressupostari organitzatiu i els convidam a contribuir i a aportar també idees i col·laboració perquè: una, instaurem el que hem de dir en la cultura de la prevenció en els riscos laborals; hem d'aconseguir que els nostres al·lots, els nostres joves aprenguin des d'un principi com s'han de comportar per millorar la seva salut en la professió que decideixin exercir i com poden prevenir el risc, ha de ser quasi instintiu arribar a la feina i prendre les mesures per no tenir accidents. A més, totes aquelles polítiques que ja es desenvolupen i totes les actuacions que normalment es duen endavant.

És a gran trets les línies que volem impulsar, no parlaré aquí dels instruments concrets del Pla d'ocupació, de la Mesa del Diàleg Social, dels eixos en què farem feina, el que he volgut expressar avui, no cansar-los, però sent també una mica breu, vegin quins són els grans eixos que inspiren la política i les dues grans actuacions, que són la reestructuració, organització de la conselleria i, en conseqüència, la millora dotacional pressupostària. I la conselleria ha tingut fins ara un pressupost -avui no és el dia de parlar d'açò, Sr. President-, però sí que els puc anticipar que el SOIB, tal com ha sortit publicat, passarà d'un pressupost, vostès saben que va començar amb devers 1.800.000 l'any 2000, que després es va ampliar dins l'any mateix i va arribar a 22.000 milions d'euros; el 2002 va passar a 23.000, el 2003 un poquet més, ara, el 2004 són 25 milions d'euros, el 2005 superarà, amb el pressupost que aprovaran,

esper, vostès en aquest Parlament, 46 milions d'euros. I tant de bo les negociacions amb Madrid funcionin perquè puguem sobrepassar els 50. Aquests doblers, a part de la despesa corrent, capítol 1, que són els empleats i funcionaris, i capítol 2, que també són per funcionar, doncs tota la resta, la seva major part pressupostària la destinarem a polítiques actives d'uns itineraris per a inserció laboral dels aturats, aquests doblers són per als aturats de la nostra illa.

I després, la conselleria, que veurà decrementat amb devers 9 milions d'euros els pressuposts ordinaris, sí que veurà incrementada amb bastant més i suposam que podrem arribar als 35 milions d'euros, la qual cosa fa, juntament amb aquests 46, superar els 81 milions d'euros, destinats a les nostres polítiques actives. Mai en aquesta comunitat s'han destinat tants doblers a millorar la relació, l'activitat i la incorporació de tots els ciutadans que puguin i vulguin al mercat laboral. I també a qualificar, és un tema que he dit de passada, la qualificació dels nostres treballadors és importantíssima, nosaltres tindrem productivitat, nosaltres tindrem competitivitat, nosaltres serem millors que la resta sempre i quan tinguem els treballadors més ben qualificats.

Els resultats, i torn on he començat, de l'activitat i de l'ocupació ens demostren que a pesar que de vegades han estat infamats, la nostra plantilla laboral, els treballadors d'aquestes illes són magnífics; si no fos així és obvi que no estariem situats aquí on estam. I també la nostra patronal, crec que l'administració, en aquest cas el Govern i totes les institucions públiques, l'obligació que tenim és ajudar-los a millorar.

I fins aquí, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Procedeix ara la suspensió de la sessió, per un temps màxim de 45 minuts, per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions. Per la qual cosa es demana als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Sí, deu minuts, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

EL SR. PRESIDENT:

Reprenem, doncs, la sessió. Per tal de formular preguntes o observacions, tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris, de menor a major. Pel Grup Parlamentari Mixt intervé la diputada Sra. Dolça Mulet, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des d'Unió Mallorquina, en primer lloc, vull agrair al conseller la seva compareixença aquí per donar-nos una explicació de la

seva conselleria i donar-nos a conèixer un poc la tasca i la feina i la projecció de futur de la seva conselleria.

Jo dir-li que realment ha donat una explicació clarificadora i ha exposat, referent a les competències que des de la seva conselleria du, ha fet una explicació clara i breu, que crec que això sí que és interessant de cara al ciutadà, perquè nosaltres podem entendre i durant l'any d'aquí, a les comissions, podem anar discutint o xerrant de les diferents polítiques a dur a terme des de la seva conselleria, però crec que l'objectiu clar és clarificar cap a fora quines seran les polítiques a dur.

Per tant, sí que veig que una de les coses importantíssimes de la línia política que ens hem marcat és la inserció laboral, amb aquest increment pressupostari. Per tant, jo l'anim que vagi per aquesta línia perquè, des del nostre grup la inserció laboral d'aquesta comunitat és molt important. Per tant, tendrem temps d'anar parlant de les línies de la seva conselleria i agraesc la seva compareixença.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Conseller, prefereix contestar de forma globalitzada després? Molt bé.

Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, intervén el diputat Sr. Miquel Rosselló, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, lògicament, agrair al conseller que, per iniciativa pròpia, hagi vingut aquí a donar comptes de la seva gestió. De totes formes, dins un clima de molt bon tarannà, que és el que està de moda avui en dia, ha fet una excel·lent intervenció expositiva del que fa, però clar, jo me veig obligat a dir que no és el mateix fer una intervenció d'aquestes característiques avui que fa dos anys o fa un any i vuit mesos, o sigui, la Conselleria de Treball no comença avui; el Sr. Huguet, tampoc no comença avui, però bé, du poc temps, però la Conselleria de Treball del Govern balear no comença avui, per tant dir-nos que es faran moltes coses perquè tots els aturats cobrin i perquè tothom sigui feliç està molt bé el dia que comença la gestió del Govern; quan fa un any i vuit mesos s'ha de concretar, segons la meua opinió, qualche cosa més i aprofitaré la meua intervenció per fer algunes preguntes que ens serveixin per concretar, i tal vegada un altre dia poder entrar en profunditat.

D'entrada, recordar-li, Sr. Conseller, que aquí tenc una moció aprovada per aquest Parlament, per unanimitat, dia 27 d'abril del 2004, que vàrem presentar nosaltres, però que sense cap dubte va suposar un excel·lent esforç del diputat Sr. Tadeo que, conjuntament, vàrem aconseguir que sortís per unanimitat, que marca les línies generals del que hauria de ser la política laboral d'aquesta comunitat, que té cinc punts i que li aconsell, supòs que ja l'ha llegida, però que la tenguí en compte perquè això és el que va aprovar aquest Parlament, per unanimitat, dia

27 d'abril d'aquest any, i marca tota una sèrie de coses, tota una sèrie de línies generals del que hauria de ser la política.

Ha parlat vostè de formació, sense cap dubte és un tema important, jo aprofitaria per fer-li una primera pregunta: com està el tema del Centre Nacional de Formació, que va concedir en el seu moment l'INEM, quan es varen produir les transferències del SOIB, un projecte que va arribar aquí el 2003, que, en fi, està amb un pressupost, 900 milions de pessetes, que quan el Sr. Aznar, encara president del Govern, va estiuèjar a Menorca va dir que, va anunciar que es faria a Menorca, després no se n'ha tornat parlat d'aquest tema; han passat un any i vuit mesos i seria una pena que es perdés una ocasió d'aquestes característiques?

Vostè ens ha parlat de la taxa d'ocupació. No seré jo qui faci catastrofisme sobre aquestes dades aquí, no seré jo, que l'he patit el catastrofisme, ni molt manco, perquè a mi m'agrada dir el mateix ara, fa dos anys i d'aquí dos anys el mateix, defensar el fons; jo crec que creix l'ocupació a les nostres illes, però, i per tant me pareix bé tot el que vostè ha dit, però començar a haver senyals importants d'alarma que ens han de dur a preocupar-nos: 22.704 aturats el mes d'agost no és qualsevol cosa, és una preocupació. La precarietat que s'incrementa també és una altra dada de preocupació i sobretot la temporalitat, que també s'incrementa, que no és el mateix precarietat que temporalitat i els dos conceptes s'incrementen. No de bades hi ha a l'opinió pública un debat damunt crisi, no crisi, què passa, què no passa, no és el moment d'entrar en el fons de la qüestió, però sense cap dubte és un dels problemes més seriosos que probablement té vostè i la seva conselleria en el futur, almenys crec que és així.

I el camí per sortir d'aquesta situació només és un, el que es marca a nivell general a Europa, és el diàleg social. Vostè n'ha parlat una mica, però jo li vull expressar la meua preocupació damunt aquest tema, no de bades la primera reunió de la mesa del diàleg social des de què es va constituir el nou Govern va ser el 13 d'abril d'enguany, feia quasi un any que s'havia constituït el Govern i es va celebrar la primera mesa del diàleg social, s'ha de dir que era el conseller que hi havia abans, que sobre aquest tema, com amb la resta, va fer molt poques coses i això va ser el darrer que va fer perquè després de la mesa ja es va... I es va començar a parlar de renovar un pacte per l'ocupació. S'han fet dues o tres reunions, la cosa roda molt lenta i demà veurem una manifestació convocada pels sindicats per expressar la seva preocupació per aquest tema. Per tant, les coses no són tan xalestes com pot parèixer a simple vista. Hi ha una situació preocupant, hi ha un diàleg social que no avança, hi ha una lentitud preocupant en afrontar aquests temes de fons.

Es parla dels aturats, però també s'ha de parlar dels fixos discontinus. Hi ha un acord de mesa de diàleg social del 23 de gener de 2003 que estableix, per acord unànime de l'Administració autonòmica i dels agents socials, quines són les mesures que es poden abordar per resoldre els problemes i els greuges comparatius que aquesta figura de treballadors tenen en relació a la resta de treballadors. El problema és que durant una època històrica determinada va ser impossible que l'Administració autonòmica entrés en diàleg amb l'Administració central, com vostè molt bé sap. Després hi va haver uns mesos 9, 10 que va coincidir l'Administració central

i l'Administració autonòmica amb el mateix partit i tampoc es va reunir la comissió mixta de l'article 32 del Règim Especial Balear que és el que ha d'afrontar aquest tema i ara duim 4 o 5 mesos amb una altra Administració i tampoc s'ha reunit.

Jo sé que és difícil, sé que tot és difícil, però permeti'm Sr. Conseller que li digui una cosa, quan ens donem compte l'autopista d'Inca a Sa Pobla estarà feta, la comissió que ha d'estudiar el conveni de carreteres encara no s'haurà reunit, però l'autopista ja estarà feta. Ara perquè els fixos discontinus trobin alguna solució han de passar mesos i anys i continuem esperant. Per tant, a mi m'agradaria la mateixa capacitat, la mateixa eficàcia, el mateix rigor amb el treball en infraestructures, de passada jo no hi coincidesc, però en fi són les que vostès fan, que en altres temes que són socialment fonamentals per a la nostra societat.

Sobre el SOIB, home a part de parlar del pressupost, ja en parlarem quan arribi, perquè s'ha de veure globalment, perquè clar si puja el SOIB i baixa la Direcció General de Formació, la suma surt més o menys igual. Per tant, d'això de pressuposts tots ja en sabem un poc, per tant, ja en parlarem quan arribi el moment. Però miri, jo li diré una cosa, no es capfiqui excessivament, vostè farà el que trobi, en reformes administratives. Qui més qui manco ha provat de fer una direcció general, de llevar-la, tornar-la posar, al final el problema és de polítiques generals.

Quina política tenim dins el cap que s'ha de projectar i quines no tenim? Si tenim una idea clara de què necessitem un servei d'ocupació públic, territorialitzat, que de baix a dalt tenguim serveis, que compti amb els ajuntaments, que els serveis d'informació que hi havia muntats es mantenguin i s'incrementin, que els serveis d'orientació s'incrementin també, no només els generals sinó els específics, que hi hagi en definitiva una xarxa d'ocupació pública important. Això és la feina del SOIB, al marge si després la cúpula està dirigida per un director general o qui correspongui. Amb això senzillament volia dir que no crec que sigui una qüestió administrativa sinó una qüestió de fons.

I després li diré una cosa de passada. Home si vostè pretén canviar una llei que va ser aprovada a l'època del pacte de progrés, per unanimitat, inclòs el Partit Popular i amb un consens social de tots els agents socials per una llei d'acompanyament, em sembla un mal mètode. Vostè sabrà el que fa, però em sembla lleig.

M'agradaria saber, no tenim temps, crec que m'estic enrotllant? Sí m'estic enrotllant, té raó el President. Però m'agradaria poder parlar de pactes locals d'ocupació que es varen ajornar l'octubre passat i varen dir que ara s'han de tornar renovar, què passa i què no passa? Dels 13 que hi havia quants en quedaran? Com està? M'agradaria parlar d'això.

M'agradaria parlar de l'economia social i no només en una època de crisi i de situació com aquesta és fonamental, vostè coincideix en això. En la filosofia crec que hi coincidim. Pot jugar un procés decisiu en el procés de reconversió de models i d'introduir canvis en aquesta... Però clar, això significa actuar. Hi va haver un pla que va funcionar més o manco, bé jo el que sé és que en un parell d'anys es varen triplicar el nombre de

cooperatives i de societats laborals que hi ha en aquesta terra, a les illes. Va incrementar de forma substancial el teixit, per alguna cosa serà.

Aquest pla director que en aquesta moció aprovada per unanimitat en el punt tercer s'estipula que s'ha de fer un nou pla director de l'economia social de les Illes Balears. M'agradaria saber si està o si no està? O quan estarà? M'agradaria saber amb la Llei de cooperatives què es pensa fer? Una Llei de cooperatives que està en vigor des de fa dos anys i que estipula que s'ha de crear un consell consultiu de participació, col·laboració i coordinació entre el moviment cooperatiu i l'Administració pública. Què hi ha del reglament i del funcionament d'aquesta llei que estipula que tenia un any de termini per dur-se a terme i ja ha passat aquest any, va acabar el mes de maig. M'agradaria saber què passa amb el Decret d'empreses d'inserció laboral i quin finançament tindrà aquest decret perquè sigui alguna cosa més que paper banyat?

I entrant en els temes de salut laboral i amb això acab. M'agradaria que les meves paraules no s'interpretessin com una crítica fàcil. Jo podria agafar les paraules i dir, Eivissa ha pujat un 21% els 4 primers mesos, és igual, fins i tot les deixaré damunt la taula. Sr. Conseller, vostè sap que això és un tema que si ens despistam un moment es disparà i no ens assabentam. Vostè sap que amb l'increment de construcció d'obra pública que hi ha en aquests moments a la nostra comunitat autònoma, si ens despistam una mica, tornarem a fa 4 o 5 anys. Això requereix que aquesta baixada del 45% del pressupost que hi va haver l'any passat no es torni a repetir i això requereix que ens plantegem seriosament, per exemple Eivissa no pot continuar sense un tècnic de prevenció, etcètera. Totes les coses que tenia apuntades i que no em basten perquè s'ha acabat el temps i no vull abusar més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista intervé la diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Agrair la presència del conseller, donar-li l'enhorabona pel seu càrrec i el fet de ser aquí a exposar-nos el seu programa. La veritat és que ja ho han dit abans, ha estat una molt bona intervenció, que hagués estat molt bona fa pràcticament quasi dos anys, un any i set o vuit mesos, però ho agraïm.

Compartim les dades que heu exposat vós, de fet són estudis que existeixen d'entitats molt serioses i els compartim. Per tant, de moment està bé que parteixi de l'anàlisi de la realitat, però no n'heu nomenat altres de dades que sí que han sortit avui per exemple en els mitjans de comunicació perquè sí que estam en els llocs més alts dins l'Estat espanyol en temes d'ocupació, però també estam en els llocs més alts dins l'Estat espanyol en qüestió de sous, 11 punts més baix que la mitjana, crec que llegia avui matí corrent i aviat entre altres comissions. Per tant, aquest també és un dels punts que s'han de millorar, la precarietat dels nostres treballadors. Continuam tenint els ciutadans que més treballen, que més feina fan, que més hores

hi dediquen, però amb uns sous més baixos i amb una precarietat més baixa que després això els repercutirà també en les prestacions socials que puguin tenir. D'això ens agradaria que en parlés.

La temporada turística, també ja s'ha dit abans, es va escurçant. Per tant, hi haurà menys temps per treballar. No s'ha fet res pels fixos discontinus, ja ho ha dit abans el Sr. Rosselló. Ens agradaria saber si té algun contacte amb aquesta comissió del REB per als fixos discontinus per tirar endavant.

Vós heu fet aquesta exposició amb moltes d'intencions, molt correcte en filosofia i també heu dit que no volíeu entrar, per no cansar, en temes com el Pla de l'ocupació, la mesa del diàleg social, o en programes específics que potenciareu, que posareu en marxa i que tal vegada són els que més ens interessaria saber a nosaltres per veure si realment la vostra filosofia, les vostres intencions es converteixen en realitats per donar resposta a les necessitats sobre aquests temes que existeixen a les nostres illes.

Per tant, si que vós agrairíem que tal vegada entréssiu més en aquests temes i sinó ja tendrem temps més endavant per anar demanant, o dins el debat dels pressuposts. Però sí que vós agrairíem que ens expliquéssiu aquestes coses.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari Socialista intervé la diputada Sra. Carme Garcia per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, també li volem agrair la compareixença, les agraïm totes. S'ha d'agrair que un responsable polític vingui al Parlament a explicar les polítiques que vol dur a terme i que els partits de l'oposició tinguem oportunitat de demanar. També hem de coincidir que naturalment no ha estat qüestió de la seva voluntat, però aquesta compareixença s'ha produït molt tard des del seu nomenament com a conseller. Per tant, hem tingut molts de mesos en què no teníem notícies directes de quines eren les seves intencions de Govern i també s'ha produït en una situació en la que portem ja una estona llarga de legislatura i per tant, no podem parlar del que parlariem a començament de legislatura sinó que inevitablement a vostè li hem de demanar el mateix que demanàriem des del primer dia d'aquesta legislatura, li hem de demanar les mateixes responsabilitats, encara que el conseller sigui nou i tenguí un marge com tots.

Vull dir-li que jo no compartesc, com els companys anteriors que han intervingut, que l'anàlisi de les dades que hagi fet i de la realitat sigui correcte. Jo crec que les dades són perfectes per fer una lectura parcial, és molt més fàcil fer-ho amb les dades que no amb els texts escrits. En aquest cas vostè el que ha fet és una lectura parcial i jo n'hi faré una altra. És veritat el que vostè ha dit, però no ho ha dit tot, hi ha dues maneres de fer les coses no, dir mentides o no dir tota la veritat. Vostè no ha dit una mentida, vostè ha dit una veritat, tenim la taxa d'ocupació més alta, probablement l'únic lloc d'Espanya

allà on la taxa d'ocupació s'apropa a la mitjana europea. Per tant, això des del punt de vista d'una diputada i a més dona, està encantada de què les dones treballin molt a les Balears i tinguin molta taxa d'activitat, jo això no li ho criticaré, també és veritat que tenim la taxa d'atur més baixa. Però tenim les taxes de precarietat i temporalitat també més altes d'Espanya, Sr. Conseller.

Llavors jo li diré, i la jornada laboral més alta d'Espanya. Això ja li ho vaig dir a l'anterior conseller, és una anàlisi en la qual vostès no hi entren, supòs perquè no volen, i jo ho resumeix amb una frase que crec que és molt fàcil d'entendre, és a dir, si aquí treballem una mitjana de menys de 6 mesos, molts dels treballadors que treballen per compte d'altre i fan una jornada de més de 1.800 hores a l'any, sap què vol dir això? És un munt d'hores amb molts pocs mesos i aquesta és una realitat de molts i molts dels treballadors d'aquesta comunitat autònoma. Encara avui en dia el 90% dels contractes que es fan són de menys de 6 mesos, si no ho record malament el 50% són de menys de 3 mesos. Això és una barbaritat i aquesta és una anàlisi del mercat de treball de les Illes Balears. L'altra també ho és, però aquest també és una anàlisi de la realitat del mercat de treball.

Per tant aquí tenim un mercat de treball que depèn d'una estacionalitat de l'activitat econòmica que quan trontolla, sigui pel que sigui, repercuteix ràpidament en un mercat de treball que és fàcilment eliminable. I li dic això perquè vostè que compareix avui aquí té alguns conflictes laborals dels quals no ha fet cap menció, no sé si de forma voluntària o perquè creu que no afecten la seva conselleria, un d'ells a Menorca. Precisament el conflicte laboral que té a la Kraft a Menorca és un conflicte allà no és fàcil acomiadar els treballadors, són treballadors antics de l'empresa, amb drets laborals consolidats i per tant, l'empresa té dificultats per acomiadar aquests treballadors. Mentre que un mercat de treball com el que està configurat, amb una alta temporalitat, amb una alta precarietat, amb molts pocs fixos discontinus, encara que en realitat siguin fixos discontinus és fàcilment ampliable o retallable. Per tant, qualsevol moviment en l'activitat econòmica que es produeix repercuteix immediatament en la situació laboral dels nostres treballadors. Sobre aquest tema li presentarem una interpel·lació, jo supòs que està registrada.

Per tant, tendrem temps suficient per parlar-ne. Però crec que avui i aquí i amb un conflicte laboral com el que té a Menorca ens hauria de fer una referència de què pensa el conseller de Treball? Quin és el futur d'aquests treballadors? Què pot fer el Govern balear per als treballadors de la Kraft a Menorca?

Un cop repassat l'anàlisi, ja he dit que discrep d'allò que vostè planteja i crec que no són flors i violes el mercat laboral de les Balears sinó tot el contrari. M'agradaria que parléssim dels objectius, vostè ha parlat dels tres eixos de l'estratègia europea per l'ocupació, m'agrada molt sentir-ho perquè de l'anterior conseller ni tan sols vaig sentir això. Almanco ja compartim una cosa vostè i jo i és que l'estratègia europea està ben enfocada per tots els països i nosaltres tenim la responsabilitat si volem que la nostra comunitat autònoma avanci de seguir aquests objectius. Però quan parla d'instruments se'n deixa un de molt important i que també està

dins l'estratègia europea d'ocupació i que és el pacte. Vostè no n'ha parlat per res. Tota l'estratègia europea es sustenta sobre la concertació amb empresaris i treballadors. Vostè, com li ha dit el Sr. Rosselló, té damunt la taula un pacte caducat que a l'octubre de l'any passat es va prorrogar per art de màgia, té tots els pactes locals caducats, prorrogats per un decret de la conselleria, que diu bé, ja ho farem l'any que ve. I jo no n'he tingut més notícies. Això no vol que tal vegada no hagi estat prou alerta, però no n'he tingut més notícies.

En qualsevol cas avui és el dia i l'hora en què vostè ens hauria de fer una repassada de com estan aquests pactes locals com a instrument. Dir-li també que l'anim a ser més actiu que el seu antecessor amb la mesa de diàleg social, l'instrument de concertació amb els sindicats i empresaris en una comunitat autònoma com la nostra és importantíssima per tirar endavant qualsevol política que vulgui acabar en una d'aquestes estratègies europees i que és més qualitat en la seva ocupació i més productivitat per ser més competitiu amb la resta de països, o regions que competeixen amb nosaltres. Per tant, m'agradaria que expliqués com estan els pactes i quines intencions té de cara al futur amb aquests pactes.

Parla de què hi ha suficients recursos a la conselleria. També és una novetat, ha dit en algun moment "tenim prou recursos i els hem de saber gastar", això és allò que ens ha dit. Per tant, ja és una novetat perquè el seu antecessor deia que no en tenia de doblers, que nosaltres ho havíem deixat tot acabat, que no hi havia ni un duro, no sé què havíem fet, però no quedaven doblers. Vostè diu que en tenen i que s'han de fer revisions, si no em contesta aquesta pregunta, li preguntaré d'aquí un mes i escaig quan presenti el pressupost. Després tendrem coneixement de causa de quines són les seves intencions. Així que entendria que ajornés la resposta en matèria pressupostària a molt poc temps d'aquí, d'aquí un mes.

En salut i prevenció tampoc coincidesc amb vostè, amb el tipus de dades que ha donat. Jo n'hi donaré una altra, la tinc present al cap, la dic de cap i per tant, també em puc equivocar. Però si no record malament, del seu butlletí de salut laboral diu que els accidents mortals a les Balears a juny, els últims tres anys han estat 2, 4 i 8, insistesc 2, 4 i 8. Això vol dir que s'han duplicat cada any, aquest any, el juny del 2004 hi ha hagut 8 accidents mortals laborals a les Illes Balears...

(S'escolta una veu que diu: "s'ha equivocat, són 10 ja")

Bé però jo parl del juny que són les últimes dades que tinc. S'ha publicat al seu butlletí Sr. Conseller. Per tant, els últims tres anys han disminuït els accidents, és veritat, però s'han incrementat espectacularment els accidents mortals. Dir-li també que quan parlem de precarietat i temporalitat això, naturalment, va lligat a la prevenció. Quan vostè està parlant de què en prevenció el que s'ha de fer és conscienciació del treballador, jo hi estic absolutament d'acord. És a dir, a Espanya venim d'una història en la qual la prevenció i la salut laboral s'han incorporat molt tard a la nostra cultura de treballadors i d'empresaris i per tant, és una cultura que no ha calat. També li he de dir per endavant que som partidària, sempre i en aquest cas també, més de les polítiques de convèncer que no de les polítiques de sancionar perquè crec que al final les que arriben a complir els objectius són les de

convèncer. Tot i així quan es comet un delictes s'ha de sancionar, naturalment. Però...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant per favor.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Sí Sr. President, un minut i acab. Bé deixaré la salut laboral perquè he perdut el fi li ara m'ha fugit. Sí, ja sé el que li volia dir, que en una situació de temporalitat i precarietat alta la salut i convèncer d'hàbits de salut laboral és molt difícil, perquè malament podem ensenyar als nostres treballadors si tres mesos fan de peons a una obra, després surten de l'obra i se'n van a fer de cambres, quina és la salut laboral que hem d'aplicar i quines prevencions hem de prendre des del punt de vista del treball a cada un dels oficis que fan en cada moment?

EL SR. PRESIDENT:

El seu temps s'ha esgotat. Amb molta generositat li demanaria que...

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Només un segon per acabar. La reestructuració de la conselleria és la cosa més importants que ens ha dit, que ha reestructurat i que ha canviat coses per amunt i per avall. Té una pregunta oral que havia d'haver contestat aquesta setmana, m'hagués anat molt bé avui, però la contestarà la setmana que ve. Però jo crec que més que dir-nos si el SOIB és una direcció general o no, el que era important i que ens havia de contestar avui, si no li seguirem demanant, és com pensa fer el desplegament territorial del Servei d'Ocupació de les Illes Balears. Té un programa europeu adjudicat, el té aturat, està en via morta, que jo sàpiga i hauria de dir-nos quina intenció té el Govern de com desplegar el Servei d'Ocupació de les Illes Balears territorialment.

Moltes gràcies i ho sento.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular intervé el diputat Sr. Jaume Tadeo per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, igual que tots els portaveus que m'han precedit, donar-li les gràcies per la compareixença avui aquí i també dir-li que jo no el sotmetré en aquesta primera compareixença a una fiscalització tan exhaustiva com ha fet, es tracta d'una compareixença per explicar les línies bàsiques de la seva conselleria i jo trob en aquest sentit l'anàlisi que vostè ha fet és el que ja s'havia debatut en aquest Parlament, efectivament i duim ja uns mesos de legislatura, però crec que l'anàlisi és correcta i els objectius que persegueix també són els correctes, la plena ocupació de la comunitat en el mercat de treball, la productivitat, cohesió, inserció social.

Jo entrar dins temes tan particulars com s'han entrat trob que avui no era el dia, aquest Parlament té els mecanismes suficients per poder anar d'una manera més exhaustiva, trob que avui no era el moment de fer-ho amb aquest tipus de compareixença, no hi ha cap dubte que l'impuls que hi ha hagut en el diàleg social amb el que duim de legislatura és clar, a més és un impuls de caràcter transversal, influenciant altres conselleries.

També creim que el tema de la reestructuració de la conselleria serà positiu perquè no hi ha cap dubte que mitjançant aquest nou sistema s'aproparà més l'Administració als ciutadans i a més a més, sembla ser que així es cercarà una major eficiència dels recursos, no hi haurà superposició de funcions i tot redundarà en una millora del sistema.

Quant el tema de salut, l'objectiu que té de crear una cultura de prevenció de riscos laborals, consideram que és un objectiu bàsic i fonamental perquè si bé és cert que hi ha d'haver els recursos de cara a açò i probablement, com ja han dit, de cara als pressuposts hi haurà un increment. No és menys cert que la gent ha d'estar convençuda de que s'ha prevenir en el tema de riscos laborals.

Dir-li senzillament que tindrà tot el suport del Partit Popular per dur a terme la seva tasca dins aquesta conselleria i que sempre ens tindrà al seu costat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per contestar les preguntes l'Hble. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintès):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada d'Unió Mallorquina, Sra. Dolça Mulet, li vull agrair encara que no hi sigui i així quedarà gravat a l'acta d'aquesta comissió, les seves paraules de suport i la seva disposició a contribuir a la inserció laboral que era allò que ha manifestat i que és allò que més preocupa a tota la població, aquells que estan aturats.

Al Sr. Rosselló, la seva extensa dissertació, estic segur que serà molt interessant tenir, no només debats, sinó també intercanvi d'opinions i d'idees que puguin contribuir a millorar les polítiques. Les seves paraules d'agraïment i intentaré contestar les preguntes que m'ha fet. Sí tenc en compte la moció que s'havia aprovat el 27 d'abril de l'any 2004, ho faré d'una manera ràpida i puntual sense que açò signifiqui que no li don importància, però que tal vegada vostès mateixos i el President, m'han demanat que avui no siguem exhaustius.

Centre Nacional de Formació, miri jo el puc informar que aquesta setmana he anat acompanyat d'un representant del sindicat de Comissions Obreres de l'àrea de formació i d'una representant d'UGT, també de l'àrea de formació, a més del meu director general de Formació i el director general de Formació Professional, en visita a dos centres nacionals i he parlat després en la disposició d'uns terrenys que ens interessa per dur a terme aquest projecte. Açò és el darrer, vull dir que podria estendre-me més, però el vull mitjançant aquestes

paraules deixar-lo tranquil, ho feim i a més ho feim acompanyats d'agents socials. Després diré per què no he parlat d'una manera específica d'agents socials, després ho explicaré.

Taxa d'ocupació, bé precarietat i temporalitat. Mirin, jo no posaré arguments, jo invocaré el que diuen documents que ens hem de llegir els que estam interessants amb els temes de treball i tot açò i en aquest cas és l'informe econòmic i social, ahir va sortir el de La Caixa, aquest és el de Sa Nostra, coneix vostè també el treball que han fet un experts per encàrrec del CES, la qualitat de treball a les Illes Balears. Jo li recoman que repassem les conclusions d'aquests experts, és a dir, no discutim vostè i jo, o la Sra. Carme i jo, què és allò que hi ha o què és allò que no hi ha, sotmetre-nos a conciliació a través d'un àrbitre expert, científic, tècnic i independent. Jo estic disposat, per tant, estalviarem molt en aquest Parlament i a la societat i no tendrem debats estèrils. Jo em sotmet a açò.

Mirin, les conclusions de la qualitat laboral que li he dit, finançat i patrocinats pel CES són claríssimes i aquí també són claríssimes. La taxa d'activitat balear 61,26 va ser la més elevada de tot l'Estat, vol dir que l'evolució trimestral d'aquesta taxa. Un altre paràgraf, d'altra banda la reducció de la jornada laboral, és a dir, hi ha un procés de reducció de la jornada laboral i a més hi ha una incorporació cada vegada més a la cotització de les hores extra. El que importa no és tant una foto, una anàlisi de sang instantani que passa en un moment, el que importa és l'evolució. Quin camí recorrerem? Com podem incentivar si aquest camí és bo que millori? Bé, aquest és el camí que diuen els experts que tenim a les Illes Balears, no gràcies a l'Administració ni al Govern, perquè açò no lleva mèrit ni en posa a un Govern, dona mèrit al teixit productiu, als empresaris i als treballadors. Aquests senyors es mereixen l'elogi per part dels autors d'aquest text.

D'altra banda la reducció de la jornada laboral, el descens del nombre d'accidents laborals, el retrocés de l'accés a la feina mitjançant empreses de treball temporal i la menor incidència de les vagues i les negociacions col·lectives varen ser el principal tret que va caracteritzar, etcètera. És a dir, a les Illes Balears no només estam en una situació de taxa d'activitat i de taxa d'ocupació bones, sinó a més en un camí per reduir allò és dolent. Jo he intentat ressaltar aquí que és allò que havíem de fer en política i de cap manera treure accions polítiques anteriors, o posar-nos medalles d'allò que nosaltres hem de fer, a l'inrevés.

Diàleg social. Jo crec que qualsevol que llegeixi els diaris cada dia, estic segur que la majoria que estam aquí ho feim, saben que hi ha hagut més reunions de diàleg social en aquests 4 mesos que en anys sencers. Hem parlat a la mesa de diàleg social de les polítiques de presidència i accions socials. Hem parlat de les polítiques concretes d'obres públiques, hem parlat de les polítiques concretes de medi ambient. Estam parlant, varem tenir dues reunions i dilluns tenim la tercera, de polítiques concretes en matèria de turisme. I hem tengut com no s'havia tengut mai i s'ha (...) els agents socials, reunions concretes a la mesa del diàleg social bilaterals i comuns respecte de la intenció i de la prioritització de les polítiques en els pressuposts. Açò s'ha reconegut pels representants sindicals, mai en aquesta comunitat havien tengut oportunitat de dir-li al conseller d'Hisenda què és allò que prioritzen els

sindicats o els empresaris. Ells ho han manifestat i aquesta prioritització s'ha incorporat.

Miri, jo no sé si és bo o dolent, però açò és diàleg, açò és allò que vostè m'ha dit si fèiem o no fèiem. Em reunesc amb ells habitualment i quan faig una actuació, com acab de manifestar fa un moment, com és per exemple anar a visualitzar quin centre nacional volem i quin model volem posar, intent i els deman que m'acompanyin perquè tenc la convicció de què açò no són polítiques individuals d'un conseller, ni d'una conselleria, ni d'un Govern, són polítiques de tota la comunitat i dels representants, en aquest cas, de la patronal, dels treballadors i de l'Administració i també naturalment dels ciutadans, que són vostès els diputats.

Mesures per als fixos discontinus. Per què no les he mencionades? Perquè jo he mencionat allò que és competència, ho he dit ben clar, d'aquesta comunitat autònoma i allò que nosaltres podem fer i açò què vol dir que no farem res? De cap de les maneres. Nosaltres i li puc demostrar, si així ho demana el Parlament, les cartes que he fet al Sr. Caldera, el Sr. Caldera ni m'ha contestat i (...) escolti em rebí, no, no, vull xerrar amb vostè d'açò, d'açò i d'açò. No m'ha contestat. Li hem dit després mitjançant la consellera de Presidència, escolti si vostè té poc temps ens rebí a tots dos junts per aprofitar millor el temps, assumptes socials i treball i formació. No m'ha contestat, insistiré Sr. Rosselló, jo li promet que insistiré i si les diputades del Grup Socialista em poden ajudar estaré encantat, no només perquè...

(Rialles)

Bé, en qualsevol cas estic segur que estava en la seva intenció que, si ho pogués fer, ho faria, Sra. Garcia Querol.

Bé, sí que ens interessen, i molt. Sr. Rosselló, jo tenc molt d'interès en el fet que, quan anem a asseure'ns amb l'Administració central, que és la que ha d'aportar les solucions i les principals solucions pels problemes que hi ha respecte dels fixos discontinus, i no oblidem que són persones, treballadors, que han modificat el seu contracte per firma voluntària, de voler-ho així, però que tenen un problema molt seriós i molt important a l'hora de les prestacions per jubilació. Per tant pens que hi hem d'anar amb propostes de solucions. Nosaltres no només hem d'anar a Madrid a dir: "escolti, solucioni-m'ho", perquè açò donarà la sensació que volem posar en un destret Madrid i el govern socialista molt més que solucionar un problema. Miri, jo el convid perquè facem propostes de solucions que no ens corresponen a nosaltres, però dues, tres, quatre opcions de possibles solucions, i que anem a Madrid a dir que triïn la que vulguin, però que ens ajudin a solucionar aquesta situació.

Aquests treballadors fan possible que tenguem teixits productius que no podríem tenir sense la seva disponibilitat a tenir temporalitat i a ser fixos; per tant durant uns mesos estan cobrant de l'atur, en lloc de cobrar fent feina i amb altres "daçons". Sense aquestes persones seria molt difícil que hi hagués determinades empreses a les nostres illes i que, per tant, tinguéssim el benestar que tenim. Per tant la societat ha de respondre a aquesta voluntarietat per ajudar-nos a tenir millores econòmiques i de tot tipus a les Illes, i el convid i el convidaré

a les reunions que facem per intentar aportar possibilitats de solucions de tal manera que ara no m'estendré, però que ja estan d'alguna manera apuntades o hi ha esborranys en aquest sentit, perquè avancem en açò.

Després m'ha parlat del SOIB, dels pressuposts, i que trobava lleig canviar una llei perquè havia estat per consens a través de... Miri, jo si és lleig li reconeixeré que és lleig, però li he de recordar allò que deia el Sr. Felipe González perquè..., "*gato blanco o gato negro es igual, lo que importa es que cace ratones*". Escolti, al SOIB el que importa no és tant si la llei va ser consensuada o no va ser consensuada, si és compartit o no; li explicaré, no ara, però en el seu moment li explicaré quins canvis es fan a través de la llei i per què es fan, amb molt de gust, a més. *Lo importante es que cace ratones*, allò important és que faci inserció, allò important és que faci tot l'itinerari, que ara no el pot fer; per acord que hi hagués en la llei ni feia el que diu la llei ni ho pot fer, però amb les modificacions ho podrà fer.

Cregui'm, Sr. Rosselló, que açò ens ajudarà a millorar el que volem, que és la inserció, els resultats i l'eficàcia dels recursos i de l'actuació del SOIB, que al cap i a la fi no és més que un instrument, però tenguí una dada, dues dades per segures. Primera, que millora la participació dels agents socials en decisions de polítiques i relacions laborals, és a dir, passar de 25 milions a 46 que es decidiran amb els agents socials significa quelque cosa, tenguí-ho present. I segona, que res del que es toqui de la llei significarà modificar ni rebaixar de cap manera la capacitat de decisió i d'interlocució dels que participen amb el Govern, és a dir, el consell rector del SOIB, ni molt manco trastocar ni retocar per a res les atribucions i les obligacions que a la llei consensuada li estan atribuïdes; només, en tot cas, tocarem allò que és de la direcció i que exerceix una única persona, i que nosaltres volem que siguin dues o tres persones.

Economia social. Llei de cooperatives. Empreses d'inserció laboral. Jo preferia parlar d'aquests temes d'una manera més concreta. Li puc dir que són polítiques que es duren endavant; li puc dir que jo, d'economia social, vull que ho tractem dins la política..., pensí que són polítiques de treballadors, treballadors que tenen feina i treballadors que no tenen feina, i mesures horitzontals, salut i prevenció de riscos laborals. Bé, aquells que no tenen feina i es volen convertir en empresaris a mi no em preocupa tant si volen ser empresaris autònoms, o empresaris d'una SL, d'una SA o d'una societat de cooperatives; açò no em preocupa tant, açò el vull ajudar tenguí la vocació que tenguí qui m'ho demani, i per tant fer una política molt més concebuda i no una política molt dirigida a un tipus d'activitat empresarial. La que la societat, la que l'individu decideixi, açò serà allò que nosaltres incentivarem i hi donarem suport. Crec que és una obligació fer-ho així.

Quant a salut i quant a Eivissa, pressuposts Eivissa. Miri, el pressupost no és el moment de comparar-lo aquí, però quan vulgui el comparam, si vostè vol. Jo he vist pressuposts d'anys anteriors que el que hi havia era tot el capítol 1 i capítol 2 de personal i després quelque partida amb MC, modificacions de crèdit, que retallaven dins el mateix mes de gener, és a dir, no en vull parlar. No és açò, el que em preocupa és que continuem en la línia de disminució del nombre d'accidents.

Permeti'm, Sra. Garcia Querol, que ara que parlem d'aquest tema amb el Sr. Rosselló li parli molt seriosament de l'única cosa que de la seva intervenció no compartesc, i és utilitzar el nombre de víctimes. Utilitzar el nombre de víctimes. Hem tingut 8 accidents mortals, millor dit, 8 morts, no *in itinere*, 8 morts en horari laboral. D'aquests 8 morts, 7 ho han estat per infart, i s'investiga, com s'investiga a tots els accidents, si és que tenia una malaltia derivada del treball o si és que aquesta persona tenia una edat o unes condicions de salut personal que la van dur a aquest infart. I una persona en una accident, que és que li va caure damunt un talús. Açò és la situació, i és de plàner, i hem de fer investigació, i hem de fer tot el que puguem perquè no hi hagi infarts ni dins ni fora, perquè no hi hagi accidents de cotxe en el moment que es va a la feina o es torna de la feina, tot el que vostès vulguin, però no emprem els morts per fer-nos polítiques de contradicció política, per favor els ho deman; i molt menys per fer estadístiques. Darrere cada una d'aquestes circumstàncies hi ha una família, hi ha una persona i hi ha molt de dolor. En podem parlar quan vulguin i com vulguin, però no facem circumstàncies de debat i de política d'açò. De fet el mèrit de disminuir el nombre d'accidents globalment és un mèrit dels treballadors i dels empresaris, i de l'esforç, segurament, de millorar les condicions perquè açò sigui així per part dels recursos que s'hi destinen. Hi crec, en açò.

Jo d'allò d'Eivissa, Sr. Rosselló, i acab amb la resposta cap a vostè, només li vull dir una cosa. Vostè sap que es va canviar un programa informatitzat que es diu Delta de l'any passat a enguany. En aquells programes que hi havia manuals els altres anys no hi havia la ubicació del centre de treball, sinó que hi havia el centre domicili social de l'empresa; per exemple, l'empresa TRAGSA, que té una delegació a Palma de Mallorca i (...) més, quan tenia un accident amb les persones de SEFOBASA que fan feina a les Illes Balears en campanyes de millores del camp i tallar focs i no sé què, aquesta persona amb el sistema antic, que era manual, a més, atribuïa l'accident a Mallorca, i a partir del programa nou Delta no consta..., home, ja consta el centre social de l'empresa, però consta la ubicació del centre on ha tingut l'accident. Per tant si el centre de treball no coincidia amb el social i era a Eivissa, actualment s'atribueix a Eivissa. L'única explicació que a Eivissa hi hagi hagut un percentatge més alt d'accidents està en una baixada d'un percentatge idèntic i sense justificar a Mallorca, que només té una explicació, insistesc, i que la m'han donada els tècnics i si la vol per escrit la hi enviaré, que diuen que la baixa globalment és la que és, que és progressiva, però que aquest canvi del sistema de..., de recompte i, per tant, d'estadística - açò era la paraula que no em sortia - ha fet que hi hagi aquesta simulació de canvi i d'increment d'accidents. Si vostès fan els nombres globalment se n'adonaran que açò és així i a més pos a la seva disposició els tècnics i els funcionaris, que no crec que tinguin cap dubte de credibilitat per a vostès en aquest assumpte.

Sra. Maria Lluïsa Mascaró, moltes gràcies per la seva paraula de salutació, agraïment i benvinguda. Jo el que vostè em deia, la preocupació pels fixos discontinus, crec que ha quedat contestat amb la intervenció que he fet fa un moment, i la interlocució jo crec que parcialment també. És a dir, nosaltres en aquest moment -tenc una carpeta aquí- tenim bàsicament els següents instruments d'interlocució, que és, en

el SOIB, l'òrgan rector, el consell rector i el consell executiu, on hi ha els agents socials, vostè sap, a més de les administracions locals parcialment també representades; tenim un consell de formació, que no es pren cap decisió en matèria de formació ocupacional ni contínua que no es reuneixi abans, ni cap convocatòria, el consell de formació. Tenim un consell, també, de salut, abans l'ISLIB, i a més tenim la Mesa del Diàleg Social per la Direcció General de Treball. Cregui'm que qualsevol decisió de la Conselleria de Treball és consultada, fins i tot aquelles coses que no tenen cap obligació, per dir-ho de qualque manera, de dur-les a un d'aquests òrgans d'interlocució, també es fa.

Parlaré dels pactes locals. Bé, vull agrair-li..., i no sé si m'havia parlat més, sí que havia parlat de la situació, potser, dels sous a l'inici de la seva intervenció. Jo li vull dir que tenim..., i de la precarietat, em deia que un 30%, crec que era vostè que m'ha dit allò d'un 30%. Miri, la situació és una situació a nivell d'Espanya; Espanya a la regió europea és el país que té un percentatge més alt de contractes temporals i nosaltres, dins aquesta contractació temporal, tenim per damunt d'Espanya sempre 2 punts, és a dir, estam prop del 12%, superam, ara superam, el 12% de contractes fixos molt per damunt del 9 i poca cosa més que hi ha a la resta d'Espanya. Aquesta és la nostra situació. Li dic que no és la millor ni la desitjable; què és el que m'agrada d'aquesta situació?, que està progressant en el sentit de disminuir la contractació temporal. Per tant el que hem d'intentar és que aquest camí progressi, aquest és el "daçò", i per a açò què serveix? Ho he insinuat a la primera intervenció i ho repetiré ara: Sra. Mascaró, la qualificació, política de formació contínua, opció perquè els nostres treballadors tinguin millor qualificació. Tenim, vostè ho sap -no m'estendré però com a mínim ho he d'apuntar-, moltes dificultats perquè els nostres estudiants acabin la seva formació; tenen opcions de guanyar un sou molt interessant molt prest i, sense completar la seva qualificació professional, se'n van a fer feina i guanyen uns bons doblers. Açò ens crea un mercat de treballadors no qualificats que va en detriment del seu sou i de la seva longitud de contractació temporal. Per tant hem de fer feina en aquesta qualificació en tots els àmbits i segur que tindrem oportunitat de millorar aquestes decisions en relació a açò.

Sra. Garcia Querol jo li agraesc moltíssim la seva intervenció. Ja he apuntat l'únic que tal vegada no compartesc del que ha dit, i esper que ens puguem entendre sobre matèria de salut sense entrar a parlar d'estadístiques i si abans eren quatre i ara són el doble, o tot açò. Açò és un drama cada vegada i per tant no vull estendre'm més en açò.

Miri, la veritat és que em feia una mica de gràcia quan l'escoltava perquè deia: "Jo, a diferència dels meus companys, *no comparto* i tal i tal", però el que ha dit és ver, he de pensar en bona lògica, i jo tenc formació filosòfica, que, a vostè, la veritat li va bé. Per tant primer dir "no compartesc" i després dir que el que jo he dit és ver, crea una certa contradicció. Sap que l'aprecii i que açò li ho dic d'una manera amable, perquè feia una mica de riure que vostè fes... Jo no sé si darrerament necessita oposar-se, però...

(Rialles)

...però estic segur i li deman que compartim idees, que vostè en té moltes i segurament molt bones, per al que són les polítiques en relació a l'activitat laboral, les relacions laborals i la formació dels nostres treballadors.

Era vostè la que havia parlat del 30% de contractació, no era la Sra. Mascaró, era vostè la que havia parlat de la contractació. He contestat que és una situació espanyola i que avançam per millorar açò.

Respecte dels conflictes laborals, bé, Kraft. Què és el més just?, i que és allò que és desitjable en una societat moderna i innovadora? Que els agents del conflicte s'asseguin i ho resolguin, i si no en són capaços tinguin ells mateixos donat un arbitratge, el cas del TAMIB, on van les persones per ells representades i assignades i que troben un àrbitre independent que el resol. Estan en aquesta situació. Clar que em preocupa Kraft. Jo no faré ara aquí una intervenció de com preocupa a qualsevol responsable d'un govern i segurament a vostès, encara que no tinguin responsabilitat de govern, la situació de perill o de risc de pèrdua de llocs de feina en el sector primari i en el sector industrial; aquests són molt mals de recuperar. Si tanca un hotel no és tan complicat, o posar-ne dos o posar una cosa de donar serveis. Llocs de feina qualificats per al sector primari, per al sector de transformació de llet o per al sector industrial, escoli, açò és un risc de pèrdua permanent. L'esforç, per tant, que ha de fer l'administració respecte d'aquests llocs és el doble, el triple, el que faci falta respecte de qualsevol altre. Per què?, perquè aquests són imprescindibles per intentar tenir un equilibri dins l'activitat productiva i dins la sostenibilitat de l'ocupació a qualsevol territori.

Per tant jo em pos a la seva disposició per tenir-la informada del que feim. No crec que sigui ara el moment, i si el que li ha cridat l'atenció és que no ho hagi mencionat, cregui'm que és només per discreció respecte a les parts, però açò no amaga cap falta d'interès ni cap preocupació, que és molta i important, respecte de tots els conflictes i d'aquest.

Jo li vull assenyalar respecte dels conflictes que estic satisfet d'haver tingut la sort d'estar present en el moment de resoldre un conflicte tan llarg i tan difícil com era el de Majorica. Que n'hi ha un altre que no sé si acabarà resolt o no, però com a mínim hem posat des de la Conselleria de Treball i des de les altres instàncies del Govern de les Illes Balears solucions, que és el Galatzó, l'hotel Galatzó; que la situació del transport discrecional..., etc., el que vostè sap, s'han fet els esforços necessaris on s'havien de fer perquè no tinguem dificultats ni conflictes.

Vull dir una cosa, que me n'he oblidat, quan el Sr. Rosselló ha parlat de la manifestació de demà i la interlocució i el diàleg. Miri, per dialogar han de ser..., per dialogar vostè ho sap, no basta amb un, no basta amb una part, hi ha d'haver més d'una part i vostè ho sap, que a vegades no és fàcil per les circumstàncies que siguin i les conjuntures, i jo els vull dir que açò ni ens desmoralitza ni em crea una situació d'ansietat, estirar la mà i posar tots els mitjans i tot l'esforç, en privat i en públic, perquè hi hagi diàleg i hi hagi concertació, açò no ho posin en dubte, ni una mala paraula ni un mal gest ni una portada; al revés, a aquest govern i a la conselleria de què som

titular en aquests temes no ens trobaran ni ens veuran canviar d'actitud.

Quan he dit que teníem recursos no em referia al fet que en tenguéssim prou, que açò no passa mai i vostè ho sap. Em referia al fet que tindrem més recursos dels que hem tingut mai. No sé si ho he dit així, quan a les actes es pugui llegir ho sabrem, però en tot cas si m'hagués equivocat ho vull ara reafirmar. El que jo em pensava haver dit i que ara reafirm és que tindrem més recursos dels que havíem tengut mai, i que l'esforç ha d'anar perquè els traguem el rendiment i l'eficiència que tampoc se'ls havia tret mai.

Allò dels accidents ja n'hem parlat. I respecte del desplegament territorial, efectivament, l'XL, i s'estan redactant els projectes prevists; abans de final d'any dins el que és el pla estaran redactats i jo confii que en marxa, i jo no crec que hi hagi d'haver cap dificultat perquè aquest desplegament territorial es faci d'acord amb la planificació contemplada en aquest projecte subvencionat per la Comissió Europea.

Sr. Tadeo, moltes gràcies pel seu suport, i pensí que nosaltres estam en el govern gràcies al suport dels votants del seu partit, del nostre partit, del seu grup, i per tant les portes, com a la resta de diputats i grups parlamentaris, estan obertes sempre i a la seva disposició.

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. En torn de contrarèplica, Sr. Rosselló, té per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Miri, Sr. Conseller, quan discutim de dades i de xifres, si discuteix amb mi no pensí mai que jo les vull utilitzar per dir que vostè o el seu govern és el culpable que hi hagi més atur o que hi hagi més precarietat. Jo ho he patit, però jo no ho faré, perquè a més estic convençut que des d'una comunitat autònoma és pràcticament impossible controlar mentre a nivell estatal hi ha la capacitat legislativa, etc., etc., i quan estam immersos dins el marc d'una economia europea com la que estam. Jo ho he patit, jo no ho diré. Ara bé, em preocupa que torni llegir un paràgraf i no la pàgina que ve darrere, perquè és vera o no és vera que la precarietat s'incrementa? O sigui, és veritat tot el que ha llegit vostè, però és veritat que la precarietat s'incrementa i és veritat que la temporalitat s'incrementa i que l'atur s'incrementa, i això no és ni culpa seva, ni culpa del govern del PP, però això és una realitat, i si no, si no és així, idò *coño!*, aleshores per descomptat així no importa fer pactes per l'ocupació, ni importa fer diàleg social, ni importa fer res, perquè ja ho tenim tot arreglat. Estam parlant que hem de fer totes aquestes coses perquè hi ha una situació que ens preocupa de cara al futur. Primera qüestió.

Segona qüestió. El diàleg social no és exactament..., evidentment és difícil, jo ho comprenc. Vostè tendrà les seves dificultats i tothom ha tengut les seves. Jo li desitj que vostè aconseguixi el més prest millor signar un pacte per l'ocupació, el desenvolupament de l'economia, etc., etc., el més aviat

possible. Quan jo o els meus vàrem tenir ocasió en sis mesos va estar firmat. Duim un any i vuit mesos; jo li desitj a vostè que el més prest millor tenguí un pacte per l'ocupació signat. Res més.

Els fixos discontinus. Jo li desitj que tenguí més sort que jo amb el Sr. Caldera del que vaig tenir jo amb el Sr. Zaplana, li desitj profundament. Vostè du quatre mesos escrivint cartes al Sr. Caldera; jo vaig estar un any i busques escrivint al meu corresponent i el meu predecessor tres anys; fins i tot vaig anar a Madrid i quan vaig arribar a l'aeroport em varen dir que s'havia suspès la reunió. Per tant li desitj que tenguí més sort vostè que altres. Ara, propostes concretes, agafi l'acord de la Mesa de Diàleg Social de dia 23 de gener del 2003 i aquí les té escrites, fetes pels agents socials i per l'Administració. El que no sé és si al Sr. Caldera li agradaran, però que estan fetes i que són propostes, estan fetes.

Respecte al SOIB, evidentment, el més important és el desplegament territorial, coincidesc amb la Sra. Carme totalment i a més he tengut ocasió de treballar amb ella en aquest tema i sabem perfectament que coincidim a la perfecció en aquest tema i, bé, ja veurem com avança tota aquesta qüestió.

I acabaré. A mi no m'agafarà mai fent demagògia sobre accidents laborals i molt menys sobre morts. Jo sé el que són, jo m'he agafat els morts com una qüestió personal. Jo no he viscut la setmana que he tengut un mort. Jo me'n record dels quatre que vaig tenir, els quatre que vaig tenir quan vaig ser conseller. Per tant no faré mai demagògia sobre aquest tema. Però vostè m'ha d'admetre que la baixada de la sinistralitat l'any passat a les mateixes dates que enguany era del 12% i enguany ha estat del 3%; que la pujada a Eivissa al marge del que diu, això tendria..., en lloc del 21 llevi'n 7 o 8, però no el 21, i a Menorca un 7%. I jo no li dic que sigui culpa seva; tampoc, perquè a més és impossible, du quatre mesos, però prengui-s'ho seriosament, eh?, no s'ho prengui com un atac ni s'ho prengui com a propaganda. Si ho vol dir aquí ho ha de dir perquè li toca dir-ho, però quan arribi a ca seva prengui-s'ho seriosament. Si les xifres es disparen amb l'obra pública que hi ha tornarem al que vàrem viure fa tres o quatre anys, i això és molt dramàtic. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. La Sra. Mascaró té la paraula per un temps màxim de 5 minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Segurament no els ocuparé tots, perquè de fet no m'ha contestat moltes coses. M'ha tornat explicar quina era l'estructura, una mica, del funcionament del nou organigrama que ha organitzat ara. A mi no em consola que Espanya sigui el que té més contractes temporals d'Europa i que justament dins Espanya nosaltres siguem els que en tenguem més. Jo no tenc cap dada en aquest moment que em digui que ha disminuït la contractació temporal; l'única que tenc era de principi del 2003, que deia que el 90% dels nous contractes eren temporals. Per tant no tenc cap dada que em digui això, i la veritat és que si vós sou capaç de disminuir o

d'anul·lar la precarietat laboral just amb la qualificació i la formació dels obrers, només amb això, ens llevarem el capell.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Carme Garcia té un temps de 5 minuts per torn de contrarèplica.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. El primer que volia dir-li és el mateix que li ha dit el Sr. Rosselló molt bé: no pretengui dir que nosaltres, perquè fem servir xifres, estam fent demagògia amb els morts. Crec que vostè en fa més si en fa tant d'èmfasi quan parla. Jo el que li dic és que és veritat que els accidents laborals han disminuït, i també és cert que no han incrementat. El que vostè diu és veritat, però la taxa d'infarts no creix d'un any per l'altre, com els accidents que jo li estic dient; per tant aquí hi ha motiu d'anàlisi. I una de les qüestions que tots els experts, com vostè diu, àrbitres fora del que són els polítics com vostè i com jo, diuen és que la temporalitat en la feina, els canvis de feina constant, canviar d'activitat, no ajuden, que és el que li estava intentant explicar, no ajuden perquè la prevenció i la salut laboral millorin en aquestes illes. Per tant jo li he dit que està molt bé que vostè ens ha fet menció de la cultura de la prevenció, però que la cultura de la prevenció tampoc no és possible escampar quan hi ha una alta temporalitat.

Jo li he dit que vostè deia la veritat. Jo no li dic, eh?, (...). Com el Sr. Rosselló som de les que dic que no es faci demagògia amb l'atur, perquè si no això és com una pilota que va i ve; un govern diu "jo l'he disminuït", l'oposició diu "està pujant", la gent no comprèn ni ho entén, però la gent viu cada dia una situació laboral que és real, i per tant, independentment que nosaltres ens tirem pilotes, viurà una situació laboral que és real, i jo el que li dic és que l'anterior conseller no va mencionar ni una sola vegada que la temporalitat i la precarietat eren el problema laboral d'aquestes illes, que no era l'atur, que no era la taxa d'activitat, que no era la taxa d'activitat femenina, que no era res d'això, que era la precarietat i la temporalitat, i que en tan poc temps es treballa molt i no es cotitza per tot. Per tant és veritat que les hores cotitzades han baixat, però és que hi ha moltes hores que no es cotitzen, Sr. Conseller, i no cal que l'hi expliqui perquè vostè sap perfectament quina és la realitat del mercat laboral. Per tant les hores que es treballen són moltes, i els treballadors de les nostres illes que treballin de mitja 10 hores cada dia és el normal. Per tant quan parlem de la realitat el que li dic és que ho llegeixi tot, i que a mi tampoc no em trobarà dient-li si ha pujat o si ha baixat, o culpant-lo a vostè. Hi ha altres coses que també influeixen. El que sí influeix, si no directament del conseller de Treball sí de la política del Govern balear, és tota la política que es fa en matèria econòmica, que també té transcendència.

Pel que fa al SOIB jo el que volia sentir..., bé, m'ha servit que em digui que l'XL continua, l'XXL continua, però que..., continua endavant i que algun dia sabrem els resultats, se suposa que a curt termini, repassaré les meves dades però suposo que a curt termini, però jo el que volia saber és què en pensa vostè, que aquesta era una oportunitat de saber; com diu

el Sr. Rosselló ell i jo ja hem parlat molt d'aquest tema i sabem que estem d'acord, o que estem quasi d'acord, no?, però en qualsevol cas jo voldria saber què en pensa el Govern sobre quin hauria de ser el desplegament territorial del SOIB, encara que després, naturalment, s'haurà de pactar amb altres entitats públiques, amb els sindicats i amb patronals.

Pel que fa a la concertació social vostè em parla d'una concertació informal, molt important, eh?, no hi ha concertació si no hi ha concertació formal i informal, és a dir, s'ha de tenir diàleg de forma constant; no basta només tenir una reunió i partir, això no ajudaria a conformar voluntats ni a sumar voluntats. La concertació informal és molt important, però nosaltres li parlem de la formal. Dues reunions de la Mesa de Diàleg Social no són suficients; no és suficient que faci una reunió llarguíssima de la Mesa de Diàleg Social, nosaltres entenem que no és suficient. I que no estiguin firmats acords tan importants com el Pacte per l'ocupació de les Balears i que no estiguin signats els pactes locals, també és una política de concertació formal que té en el (...) que l'ha d'activar.

No digui que mai no s'han prioritzat al pressupost d'aquesta comunitat autònoma els sindicats i la patronal, no ho digui. No digui que no s'han prioritzat al pressupost de la comunitat autònoma ni s'ha explicat el pressupost de la comunitat autònoma amb sindicats i patronal. No era jo que ho havia de defensar perquè jo no vaig formar part de l'anterior govern, però l'anterior govern va crear el Consell Econòmic i Social i el va posar en marxa, i sap vostè que el pressupost de la comunitat autònoma ha de passar pel Consell Econòmic i Social on tots estan representats. Per tant sí que hi ha hagut en els quatre anys anteriors la voluntat que els pressupostos estiguessin fiscalitzats d'una altra manera, que era des del punt de vista social.

I pel que fa a la formació permanent, miri, és curiós. Jo tenc una resposta escrita -que no és aquesta, m'hagués agradat dir-li "miri, és aquesta", però no, no és aquesta, però la tinc aquí, eh?, me'n record- de vostè que diu que no és una qüestió seva que els estudiants deixin d'estudiar molt prest, que ho demani al conseller d'Educació. Miri, això és un error, si em vol escoltar, això és un error. Vostès parlen de transversalitat -30 segons- vostès parlen de transversalitat des de tota la legislatura amb la presència de la vicepresidenta del Govern sempre a totes les polítiques de la Conselleria de Treball, i jo li dic que la transversalitat és més i és més necessària amb la Conselleria d'Educació que no amb la resta de conselleries. No pot ser que pensin que l'educació reglada és una qüestió d'un i que la formació contínua és una qüestió d'un altre. No pot ser i han de tenir alguna via que això ho arregli. Jo esper que per al pressupost, amb tota la redistribució de la conselleria, ja haurà trobat la manera.

I moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té un temps lax, però prudent, per contestar.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, ja tenim un acord, Sr. Rosselló no discutirem de dades, estic content perquè tots dos ens posarem a llegir els experts i segur que no discutirem. Per tant, quant al diàleg social, i açò també ja valguí per respondre la Sra. García Querol, feim, efectivament, concertació oficial i concertació oficiosa; és a dir, vull que sàpiguen que pot ser que amb l'oficial tinguem qualche problema, és el que ha insinuat el senyor, jo el felicito per les facilitats, vostè sap que el Partit Popular no en tenim un de sindicat pròxim al partit, i pot ser açò és un handicap...

(S'escolta una veu de fons)

(Rialles)

(Remor de veus i rialles)

... però vostè sap que la patronal, tot sigui dit, està sempre molt ben disposada a firmar.

(Més remor de veus i rialles)

I sobretot, no, no, no he acabat, i sobretot sap molt bé que la patronal no és del PP, açò també ho sap molt bé, no, no ho és.

El que vull assenyalar és que l'esforç i la feina que feim per aconseguir comprendre i acceptar els suggeriments que es fan des d'una banda o des de les altres dues bandes i el que volem i trobam que hem de fer, des de la responsabilitat de la gestió, a l'administració, doncs tenim camins oberts, ningú ens ha tancat el camí, ni els tancarem, açò està claríssim. I jo esper que aquestes manifestacions, miri, la manifestació de demà, doncs açò és una manera d'expressar-se els sindicats; és a dir, una manifestació és el més natural de l'expressió sindical. I té un avantatge i és que cadascú pot entendre aquest llenguatge el missatge que li convé o que li va bé, uns que pensaran que es critica el Govern, uns altres pensaran que es fa defensa dels interessos laborals, uns altres pensaran que es fa mal a la promoció de les illes, uns altres pensaran que no ens comprenen amb l'esforç que feim de reunir-nos seguit, seguit. Bé, jo entenc que dins el llenguatge i dins la interpretació segur que hi ha fils que es poden unir i fermar i per tant aquesta serà l'actitud.

Fixos discontinus. Miri, jo esper que me rebí perquè la solució és allà, jo ho lament si no la van rebre a vostè i al seu antecessor ho lament, i sé que la solució és allà i per tant que la solució està tocant la porta d'allà i açò és el que farem, perquè, insisteix, el respecte i la valoració que jo vaig d'aquests treballadors és molt important a favor, i imprescindible, del benestar d'aquesta societat.

La baixada de la sinistralitat, miri, jo crec que serà millor no allargar-nos aquí, però sí que ens podem reunir quan vostè vulgui amb els tècnics d'allà, jo no tenc cap interès a disfressar o dissimular, el que sigui. La situació és la que és i per tant si els treballadors han aconseguit tenir manco accidents i la patronal, gràcies a la modificació de la llei, doncs també ha incorporat millores i cada vegada hi ha més activitat respecte de la inspecció i el control, etcètera, podria contar-los tot el que s'ha fet en aquests tres o quatre mesos que hi som i el que

farem, bé, deixem-ho fer per a una altra ocasió i entram d'una manera més sectorial en aquest tema.

Miri, senyora, moltes gràcies, Sr. Rosselló, Sra. Mascaró, miri, jo no he dit en cap moment que només amb qualificació se soluciona el tema de la precarietat, que jo no discuteix que hi és, ben igual que ho ha manifestat la Sra. García Querol, i el tema de la temporalitat. Jo els dic que nosaltres, a pesar d'açò, no estam pitjor, sinó millor que la resta d'Espanya, aquesta és la realitat. I que per tant hi ha un camí, dels empresaris i dels treballadors, que saben que un contracte amb una persona ben qualificada i que és més productiva, és a dir, nosaltres hem parlat aquí de temporalitat i de precarietat; es pot deslligar de la productivitat? Vostè creu que una persona que a un empresari li resulta molt productiva gràcies a la seva qualificació ell la canviarà per dos perquè pagarà menys temps o menys Seguretat Social? A l'empresari li preocupa el que ha de pagar, però sobretot el que li preocupa és el que ha de guanyar, la productivitat. No podem parlar d'aquestes dues coses que vostè ha parlat sense parlar de productivitat.

I com es fa un treballador més productiu? Amb la seva qualificació, però no només amb açò, hi ha altres circumstàncies. Si ho troba ho deixam també per ampliar aquesta qüestió a un moment més endavant i amb molt de gust segurament que les seves idees i les nostres, sumades, serviran per prendre acords que siguin els millors.

Sra. García Querol, moltes gràcies, sí que la tindrè informada de l'XL i de quin serà el desplegament territorial del SOIB, que jo no me neg que serà molt semblant al que hi havia pensat i segurament, pel que han explicat, entre vostès dialogat, és a dir, jo crec en la microterritorialització de la inserció laboral; jo crec en una orientació, és a dir, un itinerari específic en funció de la borsa de persones que es troben a l'atur per circumstàncies i tipus d'activitat laboral que hi ha a cada lloc. I crec, ho he explicat una mica per damunt, però crec que aquelles persones que es troben amb activitats relacionades amb el sector primari o el sector industrial, els tradicionals del calçat, de la bijuteria, etcètera, aquests són molt més delicats, són molt més importants i per tant hi ha d'haver un esforç més gros amb l'itinerari que es faci dirigit a ells. Aquesta territorialització es coneixerà millor a partir dels projectes de l'XL i per tant les decisions podran ser també més encertades. Aquí no tindrem, jo crec, massa dificultats, més que afinar a partir del coneixement de la realitat.

El pacte per l'ocupació s'està treballant, hi ha un pacte per l'ocupació, hi ha el pacte per l'ocupació de l'any 2004 que és vigent, les dades són a Madrid, ho creguin o no açò és així; i s'està fent feina a partir de la Mesa del Diàleg Social, hi ha un coneixement i unes propostes referides als sectors productius; si no tenim activitat productiva no tenim ocupació, per tant si tenim ocupació és gràcies a l'activitat productiva i parcialment a la iniciativa inversora, capítol 6 dels pressuposts de les administracions públiques. El pressupost més important de les administracions públiques en capítol 6 és el d'obres públiques, el d'obres públiques s'ha explicat a les patronals i als sindicats, igual que la de turisme que és tan important i tal. A partir del coneixement d'aquestes activitats econòmiques i de les polítiques sectorials d'aquests termes es redacta la part que ha de fer referència al pacte per l'ocupació.

I en els pactes locals hi ha hagut dificultats perquè vostè sap que els pactes locals són ajuntaments, patronal i sindicats i l'administració els deim, i veurà, ...i veurà, ... perdonau, ara m'ha fuit també el "daçò"; farem programes en tant en quant tinguem pactes locals, amb una novetat i és que l'administració autonòmica hi vol ser en el pacte local, l'administració autonòmica vol ser en el pacte local; l'administració no només serà local, sinó també autonòmica. Per què? Perquè és la que posa els recursos i ha de fer un seguiment. Jo en aquests moments, segons quins recursos no hi ha manera de fer el seguiment, bé, hem d'anar a la carpeta, l'arxiu, treure'l, burinar els papers, jo vull que els nostres funcionaris hi siguin també presents i que les decisions siguin a tres bandes: administració, en aquest cas local i autonòmica, i a més la patronal i a més els sindicats. Crec que açò farà més eficaç el seguiment i l'aplicació dels recursos.

Moltes gràcies i bones tardes a tots.

EL SR. PRESIDENT:

Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui, només queda agrair la presència del conseller.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS